

بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار مردم قم - 19 دی / 1381

بسم الله الرحمن الرحيم

برادران و خواهران عزیز قمي، مخصوصاً علمای اعلام، فضلا و دانشمندان، خانواده های معزز شهیدان و جانبازان و همه جوانان عزیزی که حضورتان، دل و جانتان و گرمای وجودتان در همه حال رونق بخش فضای عمومی جامعه است؛ خیلی خوش آمدید. این ایام شریف را که با ولادت فاطمه معصومه سلام الله علیها در اوّل ماه ذیقعده الحرام آغاز و با ولادت برادر بزرگوارش حضرت ابی الحسن الرضا علیه الصّلاة والسلام در یازدهم این ماه انجام می یابد تبریک عرض می کنم.

این جلسه گرم و صمیمی نیز مثل بقیه ابتکاراتی که مردم قم و حوزه علمیه قم در دوران انقلاب و نهضت عظیم اسلامی و در دوران جنگ تحمیلی از خود بروز دادند، مشحون از صفا و صمیمیت و نشانه های ایمان است. بسیاری از شما جوانان عزیز که در این جلسه حضور دارید، حادثه پرحماسه نوزدهم دی را ندیدید؛ کمترین که اکثر شما شاید حادثه بزرگ و تعیین کننده فیضیه قم را در سال چهل و یک ندیدید. شما از این حوادث فقط خبری شنیده اید و در آنها حضور نداشتید؛ لیکن حوادث بزرگ و مقاطع تاریخی، برای همه شیوا و مهم و درس آموز است، نه فقط برای کسانی که در آنها حضور داشتند؛ چون حادثه بزرگ شروع یک حرکت و آغاز یک راه و بهار یک مجموعه از زندگی جامعه و انسان است. شاید اکثر آن کسانی هم که در ماجرای بیعت امیرالمؤمنین علیه الصّلاة والسلام، گرد آن بزرگوار را گرفتند و با او بیعت کردند و پای فشردند و فداکاری نمودند، واقعه غدیر و به طریق اولی ظهور اسلام و جنگهای امیرالمؤمنین را ندیده بودند. اما اسلام و هدایت و نور آن فقط برای کسانی نیست که در آن وقت حضور داشتند، بلکه برای همه و برای همیشه است: «و آخرین منهم لما یلحقوا بهم». انقلاب اسلامی شروع یک راه پرافتخار و سعادت بخش بود. همه کسانی که از بی عدالتی رنج برده اند و تشنه عدالتند، این پدیده را به جان دوست دارند و برای آن تلاش می کنند. همه کسانی که سنگینی و فشار نظام دیکتاتوری و اختناق و زورگویی و قدرت فردی را احساس کرده یا درباره آن فکر کرده اند، از انقلاب اسلامی، از حرکت ملت مسلمان و از مبارزه فراگیر این ملت استقبال کرده اند و می کنند. مخصوص امروز نیست، در آینده هم همین طور خواهد بود.

سربازان انقلاب فقط کسانی نیستند که در هنگام بروز انقلاب حضور داشتند و می توانستند سربازی کنند. جوانان مؤمن و نواندیش و آزادفکر و پاک دامن امروز ما و نسلهای بعد هم سربازان انقلابند؛ چون انقلاب یک حقیقت همیشه جاوید است؛ انقلاب پرچم عدالت و آزادی و استقلال و عزت است؛ انقلاب پرچم اسلام است. چنین چیزی هرگز کهنه نمی شود، همیشه طرفدار و سرباز دارد و همیشه در میان انسانهای آگاه، دارای دلباخته است. آن کسانی که سعی می کنند جوانان امروز ما را به عنوان نسل سوم و نسل چهارم و امثال این تعبیرات، پشت کرده به اسلام و انقلاب وانمود کنند، خودشان دلهای افسرده و درمانده و وامانده دارند و حال خودشان را به دیگران تعمیم می دهند، در حالی که حقیقت قضیه این نیست. همچنان که اسلام 1400 سال پیش ظهور کرد؛ اما حقایق اسلام در تمام دورانهای تاریخ دلهایی را مجذوب خود نمود، جسمها و فکرها و نیروهایی را به حرکت درآورد و تحولات عظیمی را در همه عرصه های زندگی بشریت ایجاد کرد. انقلاب یکی از همان تحولات است و نام و حقیقت و روح اسلام عنصر اصلی این انقلاب است؛ لذا همیشه زنده است. البته انقلاب زنده است و به همین دلیل دشمن هم دارد. همچنان که پیروزی انقلاب و ولادت آن با مقاومت دشمنان روبه رو شد، تداوم انقلاب، برپا ماندن و اثربخش شدن آن هم با دشمن و دشمنیها مواجه است. دشمن هم فقط دشمن بیرونی نیست. ما دو دشمن داریم: دشمن اوّل در درون خود ماست. شاید این دشمن درونی از دشمن بیرونی خطرناکتر هم هست. آلوده شدن به شهوات، حرص به دنیا، دلبسته شدن به منافع فردی، مرعوب دشمنان بیرونی شدن، مأیوس شدن از وعده الهی و تحقق آرمانهای الهی، دشمنان

درونی ما هستند. همه کسانی که در جبهه های عظیم مثل جبهه انقلاب اسلامی به دشمن پشت کرده و فرار می کنند، اول در جبهه دل خود شکست می خورند. یا مرعوب می شوند یا مجذوب جلوه های دنیا یا آلوده به شهوات می گردند یا پول و مقام آنها را فریب می دهد و یا چهره چاپلوس دشمن دچار گمراهیشان می کند. انسان اول در دل خود شکست می خورد و هزیمت می کند، بعد هزیمت او در جبهه بیرونی آشکار می شود.

دوم، دشمن بیرونی است. دشمن بیرونی عبارت است از آن قدرتهای سلطه طلب جهانی که برای تحقق مقاصد خود حاضرند همه دنیا را به خاک و خون بکشند و جنگهای خونین راه بیندازند، برای این که به منافع خود دست پیدا کنند. امروز تهدیدهای امریکا علیه عراق، دیروز علیه افغانستان، در طول این سالیان علیه مردم فلسطین و مردم لبنان را نگاه کنید! عربده کشیهای مستکبران عالم را ببینید! اینها جلوه های همان دشمن بیرونی است.

در هر جای دنیا که ملتی بیدار شود، حکومتی خودآگاهی پیدا کند، مردمی به فکر تأمین منافع خود و قطع دست زورگویان باشد، دستگاه مرکزی قدرت طلب جهانی - که مجموعه ای از همین سرمایه داران بزرگ و صهیونیستها هستند - مشغول می شود تا آن مرکز، آن کانون و آن حرکت را از سر راه خود دور کند. خیلی اوقات موفق می شوند، در مواردی هم موفق نمی شوند؛ کمالین که در مورد ملت ایران و انقلاب اسلامی، با اراده و ایمان مردم و با الگوهای ماندگاری که ملت ما از جوانان مبارز و پارسای خود نشان داد، موفق نشدند و تا امروز شکست خورده اند. بعضی ناخشنود می شوند از این که ما در هشدارهای عمومی مردم را به دشمن بیرونی متوجه کنیم. این ناخشنودی ناشی از سطحی نگری است. وقتی ما می گوئیم دشمن بیرونی داریم، معنایش این نیست که ضعفها، اشتباهات، لغزشها و کوتاهیهای ما در ناکامیهای نظام اسلامی بی تأثیر بوده است. نخیر؛ این طور نیست. قرآن به ما یاد داده است که همیشه از اشتباهات خود یاد کنیم: «رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ اسْرَأْنَا فِي أَمْرِنَا». نباید اسراف، زیاده روی، کوتاهیها و افراط و تفریط خودمان را از یاد دور کنیم؛ باید به فکر اصلاح آنها باشیم. اما این نباید ما را از عامل تشدیدکننده اشکالات که همان دشمن بیرونی است، غافل کند. در همین آیه شریفه که به ما تعلیم می دهد از گناه و اسراف خود استغفار کنیم، بلافاصله می فرماید: «و تَبَّتْ أَعْدَامُنَا وَ انصَرْنَا عَلَي الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ»؛ یعنی دشمن بیرونی را هم مورد غفلت قرار ندهید. اوست که از اشتباهات شما حداکثر بهره را می برد. لذا دشمن بیرونی اشتباهات را تشدید می کند.

در داخل کشور ممکن است خیلی از چیزها به طور طبیعی زمینه داشته باشد. فرض کنید فساد و رواج فساد در بخشهایی - چه بخشهای دولتی و چه بخشهای غیردولتی - یا آلودگیهای شهوانی در بین بعضی از مردم یا بخشهایی از جوانان ممکن است وجود داشته باشد - زمینه های طبیعی هم دارد - اما وقتی که دشمن به فکر این است که یک ملت را زمینگیر کند، همین عوامل ابزاری در دست دشمن می شود و آنها را تشدید می کند. امروز شما وقتی سرخ بسیاری از قضایای داخل کشور و مشکلات را دنبال کنید، به سرانگشت بیگانه می رسید؛ به دستهای مزدور دشمنان و به تدبیر دستگاههایی که همه نیروی خودشان را علیه نظام اسلامی تجهیز کرده و می کنند. انقلاب به فضل الهی و به نیروی این ملت در سال پنجاه وهفت پیروز شد. جبهه مقابل انقلاب و اسلام که وابسته به همان دشمنان بیرونی بود، سرشکسته و مأیوس شد و عقب نشست؛ اما آیا از معارضه و دشمنی کردن و از انتقام کشیدن از انقلاب و ملت ایران منصرف شد؟ ابداً. دشمن در یک رویارویی ممکن است شکست بخورد و عقب نشینی کند؛ اما کمین خواهد گرفت، مواظبت خواهد کرد و حوادث را رصد خواهد نمود تا در یک فرصت مناسب حمله کند و انتقام بگیرد. جوانان غیور و مؤمن این مرز و بوم از هر قشری، از روحانی و دانشجو و کاسب و کارگر و کشاورز همه باید متوجه باشند. همه آنهايي که دلبسته دین و شرف خود و عزت ملی و استقلال کشور هستند، باید مراقب و مواظب باشند. دشمن ممکن است در یک برهه شکست خورده باشد و خورد. دشمن در مراحل متعدد شکست مفتضحانه ای هم خورد؛ اما این دشمن کمین می گیرد، از غفلتها استفاده می برد و حمله می کند. حمله دشمن هم

همیشه نظامی نیست. دشمن ممکن است حمله فرهنگی، اخلاقی، اقتصادی و حمله امنیتی کند یا در دستگامه‌هایی حساس نفوذ نماید. لذا ملت باید همیشه هشیار باشد. مسؤولان به طور مضاعف بایستی هشیار باشند. بخصوص که امید دشمنان اسلام و این انقلاب به این بوده و به این است که مردم را از نظام اسلامی مأیوس کنند و این طور قلمداد نمایند که نظام اسلامی نمی‌تواند. در حالی که نظام اسلامی بهتر از همه نظامها می‌تواند مشکلات و گره‌ها را برطرف کند. نظام اسلامی بود که به این ملت که در طول قرنهای متمادی همواره زیر پنجه نظامهای استبدادی دست و پا می‌زد، آزادی داد بدون این که این آزادی حقوق عمومی و آسایش عمومی را از بین ببرد و پایمال کند. کسانی که تاریخ انقلابهای دنیا را خوانده‌اند، می‌دانند که انقلابها در کشورهایی که انقلابهای بزرگ در آنها به وجود آمد، چه فجایعی ایجاد کرد. همه آن انقلابها یا بیشترین و مهمترین آنها هم به دیکتاتوریهایی سیاه منتهی شدند. انقلاب فرانسه در دو قرن قبل، انقلاب روسیه شوروی در یک قرن قبل و انقلابهایی که به شکل کودتا و امثال آن به وجود آمدند، حقوق مردم را پایمال کردند، دموکراسیها را متوقف کرده و آرای مردم را به کلی نادیده گرفتند. انقلاب اسلامی توانست آزادی را به این ملت بدهد و در کمترین فاصله - که موجب حیرت دنیا شد - همین مردم را که قرنها معنای رأی دادن و معنای دخالت کردن در امور کشور را نتوانسته بودند به طور ملموس بچشند، پای صندوقهای رأی بیاورد و آنها را با همان شیوه‌ای که دنیای مدرن آن را معتبر می‌داند و نمی‌تواند کمترین خدشه‌ای در آن وارد کند، در امور کشور دخیل نماید. این همه انتخابات در این کشور اتفاق افتاده است، مردم بدون هیچ ضایعه‌ای شرکت و دخالت کرده‌اند. این هنر بزرگ نظام اسلامی بود. در کشورهایی به اصطلاح دموکراتیک هم گاهی در انتخابات حوادث خونین و تلخ به وجود می‌آید. ملت ما با کمال متانت در انتخابات گوناگون شرکت کرد. راه را بر استعداد، روشن بینی و جهان‌نگری این ملت بسته بودند. رفاه این ملت در رفاه هزار فامیل خلاصه می‌شد. ملت رها شده بود. نظام اسلامی همه این مشکلات بزرگ را با شیوه‌های صحیح دنبال کرد و به موفقیت‌هایی بسیاری دست یافت. هرچا اشکالی وجود دارد - چه در زمینه اقتصادی و چه در زمینه فرهنگی و اخلاقی - اگر کسی دقت کند، آن اشکال برمی‌گردد به این که یک شیوه مخالف با اسلام مورد عمل قرار گرفته و به آن جا منتهی شده است. ما هرچا موفق شدیم، ناشی از تبعیت از اسلام بود؛ هرچا ناموفق ماندیم، ناشی از سرپیچی از اسلام بود. این که امام بزرگوار این همه بر تحقق اسلام در قوانین ما، در عمل مسؤولان ما و در رفتار دولت و مسؤولان قضایی ما تأکید می‌کرد، برای این بود. هرچا نابسامانی وجود دارد، ناشی از بی‌توجهی به اسلام است. من وقتی در مجموعه این مباحث نگاه می‌کنم، تدبیر، تبلیغ و دست دشمن و جنگ روانی او را به روشنی می‌بینم. می‌خواهند از یک طرف از اجرای احکام اسلامی با طرق مختلف مانع شوند و فشار اقتصادی جهانی و تحریم اقتصادی را بر این ملت تحمیل کنند، برای این که نگذارند کارهای درست به آسانی به سامان برسد؛ از یک طرف هم تبلیغ کنند که دیدید نظام اسلامی نتوانست! این همان جنگ روانی دشمن است.

البته مردم ما نشان دادند که با ایستادگی خود، با حضور خود، و با همه وجود خود، این دشمن را ناکام کرده و در همه مراحل، مشت محکم به دهان دشمن کوبیده‌اند. معارض ملت ایران قدرتهای جهانی مستکبرند. دشمنی آنها با ملت ایران به خاطر چیست؟ دشمنی آنها با ملت ایران به خاطر همین گناه بزرگ است: طرفداری از اسلام و ایستادگی در پای نظام اسلامی و دفاع جانانه از آن. با جوانان ما هم به همین دلیل دشمنند. با هر کس که بیشتر تلاش کند و بیشتر به اسلام، نظام اسلامی و به مردم مسلمان خدمت کند، بیشتر دشمنند. اهداف پلید دشمنان هم امروز آشکار شده است. روزی بود که می‌توانستند زیر نام طرفداری از دموکراسی حرف بزنند؛ اما امروز دیگر نمی‌توانند. امروز افکار عمومی دنیا شعارهای امریکایی را مطرود می‌داند و با بدبینی به آنها نگاه می‌کند. به نام مبارزه با تروریسم، جنگ راه می‌اندازند. شما ببینید امروز در قضیه آمادگی جنگی امریکا برای حمله به عراق، کدام ملت، کدام مجموعه مردمی و کدام دولت مردمی با این اقدام ظالمانه موافق است؟ همه متنقردند و همه امریکا را در

ادعاهایش دروغگو می دانند. آمریکا برای مخالفت با تروریسم به کشور عراق حمله می کند یا برای چاههای نفت سرشار عراق؛ برای تسلط بر منطقه؛ برای دفاع از اسرائیل و برای اشراف بر جمهوری اسلامی ایران؟ امروز همه می دانند که اینها دیگر رازهای برملا شده استکبار جهانی است. ملتها و دولتهای عرب هم به وعده ها و حرفهای آمریکا به کثی بی عقیده شده اند. حالا ممکن است بعضی به خاطر مصالح کوتاه مدت ناچار باشند همراهی نشان دهند؛ اما به طور کلی حرفهای دولتمردان آمریکایی و مستکبران را دیگر کسی قبول ندارد. این تجربه تاریخی ملتتهای عرب است که حافظه تاریخیشان آن را ضبط کرده است. در جنگ بین الملل اول، بعضی از همین جریانهای عربی برای این که استقلال به دست آورند، با انگلیسیها - که مستکبران و مستعمران آن روز دنیا بودند - همراهی کردند. نتیجه این شد که بعد از جنگ بین الملل اول بلافاصله زمینه های پیدایش رژیم صهیونیستی به وجود آمد. زمینه را آماده کردند و بعد از جنگ دوم، کشور فلسطین را غصب و حکومت و دولت صهیونیستی را اعلام نمودند. در طول این مدت، علی رغم حمایتهایی که بعضی از دولتهای عربی از غرب - روزی از انگلیس، بعداً از آمریکا - کردند و همراهیهایی که با آنها نموده اند، همیشه و در همه جریانهای طرف عربی به سود طرف صهیونیستی تحقیر شده، به او ظلم شده و فشار وارد آمده است. حالا ملت فلسطین، این ملت مظلوم که در مبادلات جهانی محکوم به قربانی شدن بود، به کنار و به جای خود؛ امت و جامعه عرب و همه حکومتها و کشورهای عربی را تحقیر و تذلil کردند. در رقابت بین آمریکا و شوروی سابق در طول سالها، بسیاری از کشورهای عربی طرف آمریکا را گرفتند. روزه روز فشار آمریکا علیه عربها بیشتر شد. آن روز که وقت امتحان و وقت نشان دادن پاداش این حمایتها بود، درست بعکس، علیه منافع ملتتهای عرب موضعگیری کرد! در جنگ خلیج فارس در ده سال قبل و در قضایای اخیر هم همین طور. امروز کشورها، ملتها، روشنفکران و بسیاری از حکومتتهای عربی می دانند که اگر چهره آمریکا به آنها لبخند هم بزند، در پشت این نقاب لبخند، جز خشم و نفرت چیز دیگری نیست. همه دنیای اسلام و همه ملتتهای مسلمان به همین شکل از حضور آمریکا در این منطقه متنفرند. آمریکاییها خیال می کنند که می توانند در این منطقه بیایند، چاههای نفت عراق را راحت تصرف کنند و این کشور را ببلعند و به منافع خود برسند. آنها اشتباه می کنند؛ نخواهند توانست. ممکن است ظاهراً بیایند و مستقر شوند، اما ملتتهای اسلامی نخواهند گذاشت آب راحتی از گلوئی اینها پایین برود. آنچه که دنیای اسلام از ما ملت ایران توقع دارد این است که ما پرچم اسلام را - که پرچم عزت امت اسلامی است و ما آن را برافراشته ایم - محکم نگه داریم. این چیزی است که دنیای اسلام از ما توقع دارد. پرچم اسلام در کشور ما به ملتها امید می دهد، آنها را زنده می کند و به آنها روحیه می بخشد. برافراشتن و نگه داشتن مستحکم این پرچم برای استحکام و نیرومندی ملت ما هم عامل بسیار بزرگی است. در واقع ما اسلام را نگه نمی داریم، اسلام است که ما را نگه می دارد. هر ملتی که به پای اسلام بایستد، خود او زنده، سرافراز و عزیز خواهد شد. اسلام عزیز است. اسلام دارای علو است. ما به اسلام احتیاج داریم برای این که از تحقیر قدرتهای استکباری - تحقیر علمی، تحقیر سیاسی و فرهنگی - آنها نجات پیدا کنیم.

جوانان عزیز؛ مردم عزیز قم و همه ملت عزیز ایران! آنچه که امروز شما در اختیار دارید، یعنی نظام اسلامی، آرزوی بزرگ ملتتهای مسلمان است. به تبلیغات دشمن و لجن پراکنیهای بوقهای تبلیغاتی آنها نگاه نکنید. آنها ناچارند این طور تبلیغ کنند. امروز نظام اسلامی، جمهوری اسلامی، ملت و جوانان ایران در دنیای اسلام مثل ستاره می درخشند. به شما نگاه می کنند و از شما الهام می گیرند. مراقب خودتان باشید. وحدت خودتان را حفظ کنید. امید خودتان را به آینده حفظ کنید. مسؤولان قدر این ملت را بدانند. دستگاههای مختلف نظام اسلامی با وحدت و همدلی کارهایی را که برعهده آنهاست، به خوبی انجام دهند و ملت را از کارکرد و تلاش خود خشنود و راضی کنند. همه بدانند که دست خدا با آنهاست و ان شاء الله دعای حضرت بقیة الله ارواحنا فیه الله پشیمان و یاورشان است. امیدواریم خداوند متعال شهدای عزیز قمی و همه شهدای عزیزمان و روح مطهر امام بزرگوار و دیگر بزرگان این راه را با اولیایش

دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

محشور کند.
والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته